

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Podstawy harmonii

Kierunek: wokalistyka

Specjalność: śpiew solowy, musical

Poziom studiów: studia I stopnia

Typ przedmiotu: podstawowe treści kształcenia

Sposób prowadzenia zajęć: grupowe

Forma prowadzenia zajęć: wykład

Wymagania wstępne:

Biegłe posługiwanie się kluczem wiolinowym i basowym oraz znajomość zasad muzyki.

Wymagania końcowe:

Analiza harmoniczna obejmująca problemy harmoniki dur-moll.

Cele kształcenia:

Głównym celem zajęć jest zapoznanie studenta z podstawami teorii harmonii systemu tonalnego dur-moll poprzez prezentację środków harmonii tonalnej, metod zapisu funkcji harmoniczných, zdobycie umiejętności doboru i użycia tychże środków, a przede wszystkim zdobycie umiejętności analizy harmoniczných utworów muzycznych.

Treści programowe z podziałem na poszczególne semestry:

semestr I

- Budowa, łączenie i użycie trójdźwięków triady (bez przewrotu i z przewrotami).
- Kadencje.
- Zasady harmonizacji sopranu.
- Budowa, rozwiązania i zastosowania wielodźwięków (D^7 , D^7_4 , D^9 , D^9_4).
- Budowa i zastosowania trójdźwięków pobocznych.
- Progresja niemodulująca.

semestr II

- Zboczenie modulacyjne.
- Dźwięki obce I i II rodzaju.
- Modulacje (diatoniczna, chromatyczna, enharmoniczna).
- Odczytywanie ciągów harmoniczných.
- Analiza harmoniczna wybranych utworów.
- Charakterystyka harmoniki tonacyjnej.

1) Opanowanie przez studentów wiadomości o środkach harmoniki tonacyjnej.

2) Osiągnięcie umiejętności tworzenia konstrukcji harmoniczných na podstawie podanych:

- melodii w sopranie;
- funkcji harmoniczných.

3) Osiągnięcie sprawności w analizowaniu i interpretowaniu środków i zjawisk konstrukcji

harmonicznej w utworach muzycznych (ze szczególnym uwzględnieniem faktury chóralnej i wokalnoinstrumentalnej).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu:

Po ukończeniu kursu harmonii student specjalności śpiew solowy lub musical:

w zakresie wiedzy

K_W03 posiada ogólną znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów;

K_W15 posiada podstawowe wiadomości z zakresu harmonii i zasad muzyki celem praktycznego jej wykorzystania, w szczególności zaś:

- posiada podstawową wiedzę o: budowie, łączeniu i użyciu trójdźwięków triady (bez przewrotu i z przewrotami), kadencjach, zasadach harmonizacji sopranu, budowie, rozwiązaniach i zastosowaniu wielodźwięków (D^7 , D^7_4 , D^9 , D^9_4), budowie i zastosowaniu trójdźwięków pobocznych, progresji niemodulującej i modulującej, zboczeniu modulacyjnym, dźwiękach obcych i alterowanych, modulacji, analizie harmoniki tonacyjnej.

w zakresie umiejętności

- potrafi efektywnie wykorzystywać wiedzę o środkach harmoniki funkcyjnej;
- umie poruszać się w harmonice systemu dur-moll np. rozpoznawać i budować trójdźwięki i wielodźwięki, rozwiązywać akordy z dysonansami;
- ma opanowaną umiejętność tworzenia konstrukcji harmonicznej na podstawie podanej melodii w sopranie lub funkcji harmonicznych;
- dysponuje sprawnością w analizowaniu i interpretowaniu środków i zjawisk konstrukcji harmonicznej w utworach muzycznych (ze szczególnym uwzględnieniem faktury chóralnej i wokalnoinstrumentalnej).

w zakresie kompetencji społecznych

- jest zdolny do podejmowania samodzielnych decyzji związanych ze zbieraniem i analizowaniem informacji
- potrafi podjąć refleksję nad potrzebą ciągłego rozwoju.

Metody nauczania:

- metody podawcze – zajęcia teoretyczne w formie wykładu z prezentacją objętych programem treści połączone z ćwiczeniami (pisemna realizacja problemów omawianych na wykładach);
- metody analityczne – omawianie i analizowanie na zajęciach ćwiczeń domowych studentów wraz z wyjaśnieniami i korektą, analiza wybranych konstrukcji harmonicznych;
- metody sprawdzające – ćwiczenia praktyczne, prace domowe (utrwalające i pogłębiające poznany materiał), testy sprawdzające.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się:

Rok	I		II		III		IV	
Semestr	1	2	3	4	5	6	7	8
Punkty ECTS		2	1	1				
Ilość godzin w semestrze		30	15	15				
Sposób zaliczenia		ZO	ZO	ZO				
Legenda	E - egzamin, K - kolokwium, Z - zaliczenie bez oceny, ZO – zaliczenie z oceną							

Kryteria oceny:

Kurs kończy się zaliczeniem z oceną. Podstawą oceny jest czynne uczestnictwo w zajęciach, zaliczenie wszystkich kolokwium wewnętrznych po zakończeniu działów programowych oraz wszystkich ćwiczeń, przygotowanych do realizacji – pisemna realizacja harmonizacji sopranu oraz analiza harmoniczna

danego utworu (zaliczenie z oceną).

Literatura:

Bibliografia podstawowa

- Poszowski A., *Harmonia systemu tonalnego dur-moll*, Akademia Muzyczna, Gdańsk 2001.
- Sikorski K., *Harmonia*, cz. I, PWM Kraków 2003, cz. II, PWM, Kraków 2001.
- Sikorski K., *Harmonia. Zbiór zadań do harmonii*, PWM, Kraków 1984.
- Wesołowski F., *Materiały do ćwiczeń harmoniczych*, PWM, Kraków 2004.

Bibliografia uzupełniająca

- Chomiński J.M., *Historia harmonii i kontrapunktu*, t. 3, PWM, Kraków 1990.
- Frączkiewicz A., Fieldorf M., *Zasady modulacji – podręcznik pomocniczy do nauki harmonii*, PWM, Kraków 1996.
- Pokrzywińska M., *Progresje. Zbiór ćwiczeń harmoniczych*, Centrum Edukacji Artystycznej, Warszawa 2004.
- Targosz J., *Podstawy harmonii funkcyjnej*, PWM, Kraków 1993.
- Wesołowski F., *Nauka harmonii*, Akademia Muzyczna, Łódź 2008.

Język wykładowy:

polski

Imię i nazwisko wykładowcy/wykładowców:

- as. mgr Beata Kotłowska